

BPW Finland

LIVYK

BUSINESS AND PROFESSIONAL WOMEN

1/2012

Tervetuloa kevätkokouspäiville Turkuuns. 4-7

Sorrento kutsuu BPW kongressiins. 8

Turkulaisia liike- ja virkaneisias. 10-15

Liiton toimistolla liittoa kehittämässäs. 16

Sisältö

- 3 Pääkirjoitus
4 Tervetuloa Turkuun
- Minna Arve
5 Tervetuloa kevätkokouspäiville Turkuun
- Seija Tuokko
6 Kevätkokouspäivien ohjelma
ja ilmoittautuminen
8 Sorrento kutsuu BPW kongressiin
10 Turkulaisia BPW-naisia - Valintana yrittäjyys
12 Turkulaisia BPW-naisia - Kuka virkanainen
14 Turkulaisia BPW-naisia
- Roolina asiantuntijuus
16 Liiton toimistolla liittoa kehittämässä
17 In memoriam - Hanna Manninen
18 Kentältä kuuluu
- Turussa tutustuttiin jätevedenpuhdistamoon
19 Kentältä kuuluu
- Hyväntekeväisyyttä suuren maailman tyyliin
20 Kentältä kuuluu
- Kuvakuulumisia litistä
Tulevia tapahtumia

Kansikuvat:

Kuvaaja Leena Roivas
- Panimoravintola Koulu tarjoaa lounas- ja iltajuhlan
puitteet kevätkokouspäivillemme Turussa.
- Kuva 2. Kehittämispäivillä liiton toimistolla vasemmalta Kirsi-
Maaria Piispanen, Marjut Ropo-Lyytikäinen, Marita Hagelstam,
Pirjo Parkkinen, Arja Kinnunen ja Sinikka Mynttinen.

Suomen liike- ja virkanaisten liitto – Finlands yrkeskvinnors förbund ry:n hallitus vuonna 2012

Puheenjohtaja Leena Roivas, Turku
varapuheenjohtaja Katriina Pajari, Joensuu
taloudenhoitaja Tuula Weckman, Turku
sihteeri Arja Kinnunen, Mikkeli

Jäsenet:

Tarja Heiskanen, Kuopio
Marita Kailovaara, Helsinki
Sinikka Mynttinen, Mikkeli
Pirjo Parkkinen, Espoo
Eeva Peltonen, Tampere
Marjut Ropo-Lyytikäinen, Lappeenranta
Heli Valtonen, Tampere

LIVYK

Julkaisija
BPW Finland
Suomen liike- ja virkanaisten liitto ry –
Finlands yrkeskvinnors förbund ry
Liisankatu 27 B 2
00170 Helsinki
Puh. (09) 135 2483
Fax (09) 135 5122
office@bpw-finland.fi
www.bpw-finland.fi

Päätoimittaja
Leena Roivas
puh. +358 400 680 547
lee.roivas(at)gmail.com

Taitto:
Uusimaa Studio / Kirjapaino Uusimaa, Porvoo

TAVOITA VAIKUTTAJANAISET, ILMOITA LIVYKISSÄ!

ILMOITUSKOOT JA -HINNAT, ALV 0%

	MV €	4-väri €
Koko aukeama	342 x 250	
	400	500
Koko sivu	171 x 250	
	300	400
Takakansi	171 x 220	
	400	500
1/2 s. vaaka	146 x 108	
	200	300
1/2 s. pysty	71 x 220	
	200	300
1/4 s. pysty	71 x 108	
	150	200
Kannatusilmoitus		
1/12 s. vaaka	71 x 25	50
		-

Ilmestyy nettilehtenä osoitteessa
www.bpw-finland.fi

AINEISTOPÄIVÄT 2012

02/12 ma 7.5.2012
03/12 ma 20.8.2012
04/12 ma 12.11.2012

PÄÄKIRJOITUS

Mikä meitä voimaannuttaa?

■ Voimaantuminen ei ole terminä uusi, mutta vasta viime aikoina olen törmännyt siihen niin usein, että se ei tunnu enää vieraalta. BPW-teemammekin – voimaantuneet naiset johtotehtävissä – alkaa jo tuntua siltä, että sen voisi jopa ottaa omakseen! Mutta mitä voimaantuminen on, mistä me voimme voimaantua?

Tapasin jokin aika sitten muutamia vanhoja luokkakavereitani. Meitä kokoontui viisi naista, jotka olemme tunteneet toisemme reilut 40 vuotta, ystävytemme perusta on yhteiset kouluvuodet kauan sitten. Vaikka emme olleet nyt tavanneet moneen vuoteen, istuimme ja rupattelimme, vaihdoimme kuulumisia ja tietysti muistelimme kouluvuosia niin kuin mitään taukoa tapaamisissa ei olisi ollutkaan. Me kaikki olemme kokeneet elämässämme ylä- ja alamäkiä, ja jaoimme tuntojamme toistemme kanssa. Ilta oli vahvasti elämän makuinen, mutkaton ja mukava. Sen jälkeen minulla oli tunne, että nyt tiedän mitä voimaantuminen on, tunsin itseni voimaantuneeksi! Siis sisäisesti rauhalliseksi, silti energiseksi, ja jotenkin voimakkaaksi.

Toinen tilanne, josta minulle on viime aikoina jäänyt vahva voimaantumisen tunne, on liiton kehittämispäivä tammikuussa. Myös siellä meitä oli – jälleen – koolla joukko naisia, tällä kertaa yhteisen asian ympärillä. Emme olleet samalla tavalla ystäviä kuin nuo entiset luokkatoverit, mutta kuitenkin tuttuja keskenämme. Meitä yhdistävä tekijä oli BPW-aate ja halu olla mukana kehittämässä meille tärkeitä asioita. Tapaamisen ilmapiiri oli toisia arvostava, ei arvosteleva. Päivästä jäi energinen ja vahva olo.

Sitten mietin omaa työtäni ja sitä, miten tärkeää sielläkin on saada vastaavia voimaantumisen kokemuksia. Omassa työssäni voimaantuminen ei lähde ryhmässä toimimisesta, vaan oman työn arvostamisesta. Siitä, että tuntee olevansa työssään sekä sopiva että pätevä, tuntee tehneensä jotain. Tässä auttaa ystäväpiirissä tai harastuksissa saatu energialataus, joka kantaa myös työpaikalla. Mutta miksi siellä ei saa yhdessä tekemisestä samanlaista energialatausta kuin työn ulkopuolella? Työpaikoilla on helposti keskinäistä kilpailua, muutosten tuomaa epävarmuutta, huonosta kommunikoinnista johtuvia väärinkäsityksiä ja muita tekijöitä, jotka toimivat voimaantumisen esteenä. Näin ei tarvitsisi olla. Työpaikan henki on paljolti kiinni esimiehistä, mutta myös jokainen työyhteisön jäsen vaikuttaa siihen.

Etsin ja löysin seuraavia määritelmiä voimaantumiselle: Voimaantuminen on ihmisestä itsestään lähtevä prosessi eikä sitä voi toinen ihminen tuottaa. Voimaantumiselle tarkoitetaan oman elämän ja hyvinvoinnin saamista tai ottamista omiin käsiinsä. Sananmukaisesti voimaantua tarkoittaa "tulla kykeneväksi". Voimaantumisen prosessi on tapahtumasarja, joka tapahtuu todennäköisemmin ja helpoimmin tietyssä ympäristössä kuin jossain toisessa ympäristössä. Voimaantumiseen liittyy useimmiten myös sosiaalinen puoli, vaikka ihminen voi löytää vain itse omat voimavaransa. Voimaantuminen tapahtuu luontevimmin mahdollistavaksi koetussa yhteydessä, jossa ihminen kokee esimerkiksi ilmapiirin turvallisiksi, itsensä hyväksytyksi ja asemansa tasa-arvoiseksi. Voimaantuneena ky-

kenet tietoisesti vaikuttamaan omaan elämäänsä ja hyvinvointiinsa.

Niinpä niin. Ennen puhuttiin huonosta tai hyvästä itsetunnosta – nyt puhutaan voimattomuudesta tai voimaantumisesta – aika lailla samasta asiasta on kyse. Pidetään huoli siitä, että emme itse aiheuta kanssaisarillemme voimattomuutta, vaan pikemminkin tuemme toistemme voimaantumista niin arkipäivän tilanteissa kuin jokapäiväisen leipätyömmekin äärellä!

Voimaantumisiin ;-)

Leena Roivas

Tervetuloa Turkuun!

Nykypäivän yhteiskunta on muuttunut yhä enemmän läpi elämän jatkuvan koulutuksen yhteiskunnaksi. Siksi jokaisen työntekijän toistuvasti jatkuva kouluttautuminen on muodostunut tavaksi ja usein myös ehdoksi entistä kireämmäksi käyville työmarkkinoilla menestymiselle. Jokaisen on alasta riippumatta huolehdittava valmiuksiansa ylläpitämisestä ja taitojensa kehittämisestä.

Yhteiskunnan kehityksen myötä myös odotukset koulutuksen laadun kehittämisestä kasvavat. Erilaiset yhteydet koulun ulkopuolelle ovat tärkeitä, koska oppilaitosten on tänä päivänä hankittava kasvava osa rahoituksestaan itse, omin toimenpitein. Tämä kehitys osaltaan lisää oppilaitosten sekä työ- ja elinkeinoelä-

män yhteyksien syntymistä ja tiivistymistä.

Verkostoituminen on avainasemassa myös yksilötasolla. Nykyaikaiset sosiaalisen median välineet helpottavat kommunikointia ja verkostojen luomista, mutta tiheinkään verkko ei saalista, jos sitä ei jatkuvasti huolla. Toisin sanoen yhteyksien ja tuttavapiirin aktiivinen ylläpitäminen on taito sinänsä, johon kannattaa satsata.

Toinen asia, johon kannattaa panostaa, on oman itsensä hyvinvointi. Itsensä kehittäminen on paitsi omien työtaitojensa päivittämistä, myös omasta elämänlaadustaan huolehtimista. Työkiireiden keskeltä on löydettävä aikaa itselle, sillä aivan liian monta työpäivää päättyy työuupumukseen.

Kaupungin talous perustuu pääosin yritysten ja niiden työntekijöiden kerryttämiin verotuloihin, joita pyritään sitten jakamaan oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti erilaisten yhteiskunnallisten näkemysten ohjaamana. Kuntajohdossa kiinnitämme paljon huomiota lasten ja nuorten sekä ikääntyvien hyvinvointiin sekä ennaltaehkäisevään työhön. Emme kuitenkaan saa unohtaa maamme rattaat pyörimässä pitäviä työkäisiä. Heidän jaksamisensa ja hyvinvointinsa on koko Suomen yhteinen haaste. Etenkin kun globalisoituvan maailman talousmyllerryksien vaikutukset näkyvät ja tuntuvat myös meillä.

Turun onnistunut Euroopan kulttuuripääkaupunki-vuoden 2011 isännöinti on jättänyt kaupunkiin positiivisen hengen, jossa kulttuurin ja hyvinvoinnin yhteys tuli selvästi esiin. Tätä perintöä vaalitaan ja voimistetaan Turussa tulevinakin vuosina.

Minulla on ilo toivottaa Suomen Liike- ja virkanaisten liiton jäsenet tervetulleiksi kevätkokoukseen Turkuun.

Turun kaupunginhallituksen puheenjohtaja
Minna Arve

† Turun hallituksen puuhanaisia, vasemmalta Leena Roivas, Ritva Teriaho, Marita Hagelstam, Seija Tuokko ja Inkeri Kauppila-Numminen.

Tervetuloa kevätkokouspäiville Turkuun

Toivotamme teidät kaikki sydämellisesti tervetulleiksi Turkuun. Turun liike ja virkanaisilla on ilo vastata liiton kevätkokouksen järjestelyistä. Toivottavasti saavutte runsain joukoin ja voimme taas yhdessä ideoida ja suunnitella tulevaisuuttamme.

Yhdistyksenä Turun liike- ja virkanaisilla on pitkä perinne. Turun liike- ja virkanaiset – Åbo yrkeskvinnor ry perustettiin 28.4.1947. Tänä vuonna vietämme yhdistyksemme 65-vuotisjuhlaa. Yhdistyksen perustamisvaiheessa jäseniä oli 59. Jäsenmäärä nousi pian yli 200 ja pysyi yli 170 aina 1980-luvulle asti. Näinä aikoina meillä on sama ongelma kuin monilla muilla yhdistyksillä – nuorten naisten saaminen mukaan toimintaan on todella vaikeaa. Jäsenkatkoa on viime vuosina jouduttu kokemaan.

Toimimme kuitenkin päämäärätietoisesti tavoitteittemme suunnassa. Tavoitteenamme on tarjota jäsenillemme mahdollisuuksia tutustua ja luoda ystävyyssuhteita eri-ikäisten ja eri aloilla toimivien naisten kesken paikallisesti, kansallisesti ja kansainvälisesti. Käytännön toiminnasta vastaa hallitus. Toimintaan kuuluvat kuukausikokoukset, joiden teemat valitaan ajankohtaisista aiheista. Ne voivat muodostua esitelmistä, vierailuista, näyttelyssä käynneistä jne. Vuosittain jaamme kannustusstipendin menestyneelle naisopiskelijalle.

Parhaillaan olemme valmistelemassa Equal Pay Day tempausta useamman yrityksen Kauppilan puutarhakeskuksessa järjestämän Lähiruoka tutuksi tapahtuman yhteyteen.

Sitten vielä muutama sana kotikaupunkistamme. Keskiajalta peräisin oleva Turku on Suomen vanhin kaupunki. Turku oli Euroopan kulttuuripääkaupunki vuonna 2011. Juhlavuosi on nyt ohi, mutta kulttuuri on ja säilyy. Kaupungista löytyy runsaasti erilaisia tapahtumia ja nähtävyyksiä. Sijainti Aurajoen varrella antaa sille oman idyllinsä. Jo pelkästään kulkemalla pitkin Aurajoen rantaa Sinulle avautuu pienellä alueella paljon nähtävyyksiä, joista tässä esimerkkinä muutama: Turun tuomiokirkko, Brinkkalan talo, jonka parvekkeelta julistetaan joulurauha, Aboa Vetus & Ars Nova museo, Turun kaupunginteatteri, Väinö Aaltosen museo, Turun linna (1280-luvulla rakennettu), merikeskus Forum Marinum, Apteekkimuseo, uusi upea kirjastomme jne. Hyvin lähellä hotellianne on myös taidemuseo. Kaupungin edustalla on n. 20 000 saarta ja luotoa käsittävä ihastuttava saaristo. Toivottavasti teille jää aikaa myös tutustua kotikaupunkimme nähtävyyksiin.

Tervetuloa liiton kevätkokouspäiville Turkuun!
Seija Tuokko ja hallitus

Suomen liike- ja virkanaisten liiton kevätkokouspäivät Turussa 21.-22.4.2012

Kevätkokouspaikka: Turun kaupungin Sosiaalikeskuksen auditorio
Osoite: Linnankatu 23, 20100 Turku

Lauantai 21.4.2012

Ravintola Koulu:	11.00 – 12.00	Lounas
Ravintola Koulu:	10.30 – 11.30	Vaalipiirien kokous
Auditorion aula:	10.30 – 12.20	Ilmoittautuminen
	10.30 – 12.20	Valtakirjojen tarkistus
Auditorio:	12.30 – 15.30	Kevätkokous
		Vuoden nainen 2012 julkistaminen
	15.30 – 16.00	Kokouskahvit
	16.00 – 17.00	Puheenjohtajien kokous
		Jokaisesta yhdistyksestä tulee olla paikalla vähintään yksi edustaja. Vapaa kaikille jäsenille.
Kaupungintalo	18.00 - 19.00	Kaupungin vastaanotto
Ravintola Koulu	19.30 – 22.00	Illtjuhla
		Samalla BPW Turku juhlistaa 65 vuotispäiväänsä

Puheenjohtajien kokouksessa käydään tarkemmin läpi jo kevätkokouksen aikanakin käsiteltävää liiton uudistettua strategiasuunnitelmaa ja keskustellaan siitä, mitä se tulee edellyttämään yhdistyksiltä.

Sunnuntai 22.4.2012

Hamburger Börs	07.30 – 11.00	Aamiainen
Auditorio:	09.00 – 12.30	Mentorointi-seminaari
		Mentoroinnin historiaa ja taustaa -alustajana Tuulikki Juusela
		Mitä mentorointi on käytännössä - Case -esimerkki
		BPW Finland mentorointi-projektin kick off
	n. klo 10.30	Välipala
Auditorion aula:	12.30	Lounaspakettien jako tai lounastaminen omaehtoisesti kaupungilla
		Hyvää kotimatkaa!

Mentorointi-seminaari ssa saamme tietoa sekä mentoroinnista yleensä että siitä, mitä liitossa aloitettava mentorointiprojekti käytännössä voisi tarkoittaa meille itse kullekin. Keskustelemme ja päätämme miten projektissa edetään – mikä sen sisältö, kohde ja aikataulu tulevat olemaan. Samalla alamme jo kerätä liitolle mentoripankkia.

KEVÄTKOKOUSAIVIEN ILMOITTAUTUMINEN JA MAKSUT

Ilmoittautuminen tapahtuu helpoiten sähköisellä lomakkeella, joka löytyy liiton kotisivuilta, www.bpw-finland.fi/toiminta
Ilmoittautua voi myös sähköpostilla: [marita.hagelstam\(at\)kolumbus.fi](mailto:marita.hagelstam(at)kolumbus.fi)
tai postitse: Marita Hagelstam, Lauklähteenkatu 6 B 37, 20740 Turku
Ilmoittaudu viimeistään ma 19.3.2012

Ilmoita seuraavat tiedot:

Osallistujan tiedot

Nimi ja yhdistys
Sähköposti ja puhelinnumero
Erikoisruokavalio
Oletko nuori jäsen (alle 35-vuotias)

Osallistuminen la 21.4.2012

Kevätkokous, osallistumismaksu, 40 € ilmoittautuminen viimeistään 19.3.2012
Kevätkokous, osallistumismaksu, 45 € ilmoittautuminen 19.3.2012 jälkeen
Osallistumismaksu sisältää kevätkokouspäiviin osallistumisen, kevätkokousmateriaalin, yhden arvan Tuulikki Juuselan rahaston arpajaisiin. Arpoja (5 €/kpl) myynnissä lisää kokouspaikalla. Palkintona taidetta.
Lounas, 14,50 €
Kahvi, 7,00 €
Turun kaupungin vastaanotto
Illallinen, 35€

Osallistuminen su 22.4.2012

Osallistuminen BPW seminaariin, 15 €
Lounaspaketti (mukaan otettava salaatti), 7,50 €

Maksut

Maksut tulee suorittaa 30.3.2012 mennessä Turun liike- ja virkanaisten Nordea FI81 1590 3000 2004 83. Viestikenttään osallistujan nimi ja lyhyt erittely maksuista. 19.3.2012 jälkeen tehdyistä peruutuksista maksut palautetaan ainoastaan lääkärintodistuksen perusteella.

Majoitus

Huonevaraukset suoraan **hotelli Hamburger Börsiin** 20.03.2012 mennessä.
Hotellin myyntipalvelu palvelee varausasioissa ma-pe klo 8.30-16.30:
puh 02-3373800
fax 02-2311010, osoite Kauppiaskatu 6, 20100 Turku
e-mail myyntipalvelu.turku@sokoshotels.fi
Varausta tehtäessä on mainittava tapahtuman tunnus "BPW" erikoishinnan takaamiseksi
Majoitukset maksetaan hotellille.

Majoitushinnat

21.-22.4.2012 90 €/yö, 1-hengen huone/vrk, standard
75 €/yö, 2-hengen huone/vrk, standard

Huonehinnat sisältävät runsaan buffetaamiaisien lisäksi hotellivieraille hotellin asukassaunojen käytön sekä Sokos Hotel Hamburger Börsissä uima-altaan käytön. Majoittuvien asiakkaiden lisäetuna avainkorttia esittämällä 5-10% alennus Sokos Wiklundin normaali hintaisista tuotteista sekä 10% alennus Wiklundin apteeikin vapaankaupan tuotteista.

Sorrento kutsuu BPW kongressiin

*Sorrentossa, Italiassa järjestetään 28.-30.9.2012 kaksi kansainvälistä BPW-kongressia:
XIV European Congress 2012
Young BPW International Congress*

Toivottavasti moni teistä innostuu yhdistämään tämän mahdollisuuden osallistua BPW-kongressiin ja tutustua BPW-sisäriin eri puolilta Eurooppaa – ja myös nähdä ja kokea ihana Italia!

Tehdään joukolla ikimuistoinen matka Sorrentoon ja ollaan kongressissa esillä näkyvänä ja aktiivisena suomalaisena BPW –ryhmänä!

XIV BPW Europe Congress

Kongressin kotisivut on avattu osoitteessa www.bpw-italy.org.

Sivuilla löytyy tietoa niin kongressin ohjelmasta, ilmoittautumisesta, majoittumisesta kongressihotelliin (Hilton Palace) kuin Sorrentosta, miten sinne pääsee jne.

Näitä tietoja on myös kerätty omille kotisivuillemme www.bpw-finland.fi/kansainvalisyys

Kongressimaksu (sisältää Welcome Partyn, 4 kahvitaukoa, 2 lounasbuffeeta juomineen (la ja su) sekä kongressipalvelut) on jäsenille 20.5.2012 asti 310 €, sen jälkeen hinta nousee.

Osallistuminen Gala Dinneriin (82 €), Farewell Partyyn (40 €) ja Amalfi rannikkokierrokseen Positanoon (25 €) maksetaan erikseen.

Young BPW Congress 2012 - ”Empowering Young to be Future Leaders”

Nuorten kongressin rekisteröinti tulee avautumaan kansainvälisen liiton sivuilla lähiaikoina.

Sen ohjelma ja maksut ovat erit kuin Euroopan liiton kongressin.

Lisätietoja antaa Anastasia Victoria Safarian, Young BPW International Representative (2011-2014):
anastasia.safarian@bpw-international.org

Matkat ja majoitus

Ryhmämatkaa sanan varsinaisessa merkityksessä ei Sorrentoon Suomesta järjestetä, koska matkaa jo tässä vaiheessa suunnittelevillakin tuntuu olevat osittain omia aikataulujaan ja matkasuunnitelmiaan. Ryhmämatka tulisi myös paljon kalliimmaksi. **Jokainen siis varaa matkan ja majoituksen itse.**

Liiton suosittelemat lennot ja majoitusvaihtoehtoja Sorrentossa on kerrottu kotisivuilla. Suositellun aikataulun mukaan meno Sorrentoon on perjantaina 28.9.2012 aamulla Lufthansan lennolla Helsingistä Frankfurtin kautta Napoliin, ja paluu maanantaina 1.10.2012 tai tiistaina 2.10.2012 Napolista takaisin Helsinkiin. Toki jokainen voi suunnitella matkansa ja aikataulunsa itsekin.

Majoitusvalinnoista riippuen matkan hinnaksi (lennot + majoitus) näyttäisi tulevan aikaisille varaajille noin 500 – 700 €.

Kongressiapurahat

Liitto julistaa haettavaksi apurahoja Sorrenton kongresseihin seuraavasti:

Jäsenille

- Yksittäisen apurahan suuruus on 300 €.
- Myönnetään 10 kpl apurahoja

Nuorille jäsenille (Nuori jäsen tarkoittaa tässä yhteydessä vuonna 1977 tai sen jälkeen syntynyttä.)

- Apurahan suuruus on 500 €.
- Myönnetään yhdelle nuorelle jäsenelle, joka tulee edustamaan Suomea Young BPW International-kongressissa.

Apurahojen myöntämisperusteet

1. Apurahan saajan vuoden 2011 jäsenmaksun tulee olla maksettu
2. Jokaiseen yhdistykseen, johon apurahoja haetaan, myönnetään apuraha vähintään yhdelle jäsenelle
3. Apurahan saajan tulee olla valmis ottamaan vastaan kokoukseen liittyvän tehtävän
4. Etusijalle ovat hakijat, jotka eivät ole aikaisemmin saaneet liiton apurahaa Suomen ulkopuolella järjestettyihin kongresseihin (milloin, paljonko)
5. Etusijalla ovat ensi kertaa kansainvälisiin kongresseihin osallistujat
6. Apurahan hakijan aktiivisuus liiton tehtävissä
7. Apurahan hakijan aktiivisuus yhdistyksen tehtävissä

Aikataulu

Hakuaika päättyy 16.3.2012.

Päätökset apurahojen myöntämisestä tehdään viimeistään 4.4.2012.

Mikäli hakijoita on enemmän kuin jaettavia apurahoja, päätetään samalla varasijoista 1→.

Apurahat maksetaan kongressin jälkeen, kun apurahan saannin edellytykset on todennettu (liiton antama tehtävä suoritettu).

Mikäli apurahan saaja ei ilmoitaudukaan / osallistukaan kongressiin, tulee tästä ilmoittaa viipymättä liiton toimistoon, jolloin apuraha voidaan siirtää ylimmällä varasijalla olevalle.

Apurahahakemus löytyy kotisivuilta ja sen voi myös täyttää suoraan kotisivuilla.

Valintana yrittäjyys

■ Olen Turun liike- ja virkanaisten jäsen ollut jo 10 vuotta ja toiminut suurimman osan ajasta hallituksen jäsenenä. Edustan yhdistyksessä liikenaisista, yrittäjää, vaikka koulutukseni olenkin saanut kotitalousopettajaksi. Yrittäjänä olen toiminut jo yli 30 vuotta. Yrittäjyys juontaa juurensa vanhempien perustamasta puutarha-alan yrityksestä jo vuonna 1948. Siinä vaiheessa kun itse tulin mukaan puutarha-alalle, olin juuri valmistunut talousopettajaksi Järvenpäästä ja isäni oli halukas jäämään eläkepäiviä viettämään. Hän kysyi minulta, voisinko ajatella ryhtyä työskentelemään kahden veljeni kanssa silloin jo puutarhakeskusmaisessa yrityksessämme. Meillä työnjako oli melko selvä minun alkaessani hoitaa talous- ja henkilöstöasiat veljien hoitaessa varsinaisen puutarhapuolen asiat.

Kuitenkaan tuo ei minulle riittänyt, vaan halusin tehdä myös opetus- ja neuvontatyötä. Pääsinkin heti peruskouluun kotitalouden tuntiopettajaksi, jota työtä tein seitsemän vuotta samalla kun olin perheyri-

tyksessämme töissä. Lähdin vielä auskultoimaan peruskoulunopettajan paperit saadakseni, mutta kun sen saavutin, ajatukset olivat jo muualla. Perustin v -86 ruokapalveluyrityksen, joka toimi pääasiassa kesäisin risteilylaivoilla, joissa olin emäntänä. Silloin tein pitkiä päiviä. Aamupäivällä esivalmistin ruoan kotona ja lopputyöt ja tarjoilu hoidettiin laivalla myöhään yöhön asti. Rakastan merta ja nuo päivät tuntuivat ns. lomapäiviltä, koska olin poissa toisesta työstä ja sain nauttia saariston kauneudesta.

Tätäkin työtä tein lähes seitsemän vuotta yhdessä kollegani kanssa. Sinä aikana tapasin mieheni, joka tuli puutarha-alan yritykseemme töihin avukseni, minun tehdessäni laivakeikkoja silloin tällöin. Mieheni sairastuessa v. 1993 päätin lopettaa kaikki muut työt ja keskittyä omaan työhöni puutarhakaupassamme.

Puutarha-ala on kestänyt niin maailmantalouden lasku- kuin nousuvaiheet melko hyvin. Alana se koetaan tuovan mielialaan virkeyttä ja mahdollisuuksia

omaan tekemiseen. Kevään merkkien seuraaminen niin sisä- ja ulkokasveissa on aina ollut mielenkiintoista. Yrittäjänä pitää olla koko ajan ajassa mukana, suunnitella ja katsella tulevaisuuteen ja toteutettava uutta. Liiketoimintaan kuuluu riskienotto ja niistä selviäminen. Henkilöstön hyvinvointi on tärkeä asia. Teen yrityksessämme samoja töitä kuin henkilökuntakin, joka lähentää omasta mielestäni esimies-alainen suhdetta. Puutarhakeskus työllistää 20 vakituista ja 30 - 40 määräaikaista työntekijää vuoden aikana. Yritys harjoittaa kukka- ja puutarhakauppaa, postimyyntiä sekä viherrakentamista. Henkilökunta on sitoutunutta, ammattitaitoista, hortonomin, puutarhurin, kukkamyyjän tai floristin koulutuksen saaneita.

Kiinnostukseni toimimaan opettajana ja kehittämään puutarha-alaa, on varmasti vaikuttanut siihen, että toimin opetushallituksen alaisessa puutarhapuolen tutkintotoimikunnassa jo neljättä kautta. Yrityksemme on toiminut vuosikymmeniä pääasiassa Kaarinassa sijaitsevan ammattiopisto Livian (ent. Varsinais-Suomen maatalousoppilaitos) työssäoppimispaikkana sekä työvoimapolitiittisissa koulutuksissa tutustumis- ja harjoittelupaikkana. Aika ajoin erityisoppilaat ovat saaneet työharjoitteluun liittyvää opetusta. Olen kiinnostunut nuorten koulutuksesta ja työnohjauksesta ja siihen liittyvistä asioista, johon voin omalta osaltani vaikuttaa toimimalla nuorten ammattiosaamisen neuvottelukunnassa ammattiopisto Liviassa. Olen myös toiminut työnantajaedustajana jo yli kymmenen vuotta Työturvallisuuskeskuksen puutarhapuolen työalatoimikunnassa, jossa käsitellään ja kehitetään alaan liittyviä työturvallisuuden erilaisia asioita.

Intoa yhdistystoimintaan

Saattaa tuntua siltä, että vapaa-ajan viettoon ei enää jäisi aikaa. Olen mielestäni kyllä saanut nauttia siitäkin. Yhdistystoiminta on aina ollut kiinnostavaa. Olen luonteeltani optimistinen, sosiaalinen ja kaikesta kiinnostunut. Mikään säännöllinen elämä ei minua ole koskaan kiinnostanut. Haluan oppia ja tavata ihmisiä ja tehdä jotakin muutakin kuin töitä. Ensimmäinen yhdistys, johon kuuluin oli Turun kotitalousopettajat ry, jossa olin hallituksen jäsenenä ja myös rahastonhoitajana 12 vuotta. Minut nimitettiin yhdistyksen kunniajäseneksi vuonna 2001 ja silloin jätin virallisesti hallituksen. Niinä aikoina lähdin mukaan liike- ja virkanaisiin, koska liikenaisena halusin nähdä, minkälaista toimintaa yhdistys tarjoaisi.

Hallituksessa toimin mieluummin jäsenenä, joka osallistuu suunnitteluun ja toteutuksiin jäseniltoja ajatellen. Myös veneilyharrastus vei yhdistystoimintaan naisjaoston merkeissä, joka on nyt muiden kiinnostuksen kohteiden vuoksi jäänyt vähemmälle. Minulla tulee olla aina joku haaste tai uusi toiminto mielessä. Nyt keski-ikäni ylittäneenä olen liittynyt marttatoimintaan, johon olen nuoruusiästä lähtien ajatellut mennä mukaan. Työssäni joudun käyttämään myös vieraita kieliä. Olen innokas myös matkustelemaan, varsinkin Keski-Eurooppa on lähellä sydäntä. Yrityksessämme on joka vuosi vieraan kielen omaavia henkilöitä töissä. Koen, että se on rikkaus myös muille työntekijöille tässä kansainvälisessä maailmassa. Maahanmuuttajien työharjoittelu on osa sitä.

Katse tulevaisuuteen

Tiivis työtahti vaatii myös latautumista. Kesämökki kalliiossa saarella on ollut yli 30 vuotta käytössä. Siellä unohtaa melko nopeasti työn kiireet. Hyvän ja ammattinsa osaavan henkilökunnan ansiosta voin viettää rauhassa vapaapäiviä niin arkena kuin viikonloppuina. Yrittäjällähän ei työaikoja ole. Toisaalta työvuorojen muuttumiset monesti aiheuttavat sen, että olet itse aina valmis tarttumaan työhön tai organisoimaan työntekijät töihin. Nykytekniikan ansiosta voi tehdä etättyötä, mikä helpottaa vapaa-ajan lisäämisessä.

Talvisin olen harrastanut yli 20 vuotta avantouintia, joka on antanut energiaa ja voimia jaksamiseen. Nyt katseet suuntaavat yrittäjän oravanpyörästä luonnon helmaan rakennettavaan omakotitaloon. Näin on mukavia suunnitelmia eläkepäivien ajaksikin. Laaja ystäväpiiri on tärkeä lenkki elämässäni. Heistä on saanut tukea niin suruissa kuin iloissakin. Myös yhteisillä töillä ja harrastuksilla mieheni kanssa on ollut suuri tuki ja merkitys tehdä tätä haastavaa, mukavaa ja palkitsevaa yrittäjän työtä.

Motoni: Onnellinen on se, jolla on aikaa elää, nauttia pienistä iloista

Inkeri Kauppila-Numminen

Kuka virkanainen ?

*Tuula Virkkunen.
Nimi kuulostaa
varmasti vieraalta,
mutta syy siihen ilmenee
tekstistä ja toisaalta se
olen kuitenkin minä!*

■ Olen syntynyt Lahdessa kultaishalluksella 60-luvulla ja olen käynyt siellä myös osan kouluistani. Lahden 70-luvulla oli hieman erilainen kuin nykyään ja niin kuin monet tytöt, olin minäkin päättänyt jättää Lahden taakseni heti lukion jälkeen. Opinahjoni Salpausselän lukio antoi hyvät eväät, joilla lähteä maailmalle, vaikka omalta osaltani kiertely jäikin vain väli-vuoden pituiseksi. Näin jälkikäteen katsoen maailmalle lähtö ei siis mennyt ihan niin kuin olin suunnitellut.

Lukion ja väli-vuoden erilaisten sekalaisten töiden jälkeen päädyin Ahvenanmaalle erään toisen optimistisen lahtelaistytön kanssa. Ahvenanmaalla ensimmäiset vuodet kuuluivat koulun merkeissä

– kauppaopistojahan oli silloin vielä – minkä jälkeen työelämä matkailun parissa kutsui. Viking oli ensimmäinen työnantajanani ja aivan loistava sellainen, ehkä edelleenkin yksi parhaimmista työpaikoistani. Eikä pelkäästään siitä syystä, että työn merkeissä tapasin myös mieheni, joka tosin on nyt ikävä kyllä edesmennyt. Muutama työvuosi Vikingillä opetti lisäksi, että hyvä peruskoulutus on naiselle ehdottoman hyvä henkivaikutus, joten jatkoin opintojani Helsingin kauppakorkeakoulussa. Muutama vuosi Helsingissä vierähti todella nopeasti, mutta sen jälkeen Maarianhamina kutsui jo siitakin syystä, että mieheni halusi jäädä asumaan sinne. Tässä vaiheessa myös sukunimekseni vaihtui Weckman ja perhe kasvoi tyttärellä, joka on nyt jo täysi-ikäinen.

Tyttären syntymän jälkeen jatkoin vielä opintojani vaihteeksi oikeustieteen parissa, joten ekonomin tutkinnon lisäksi olen suorittanut alemman oikeustieteellisen tutkinnon. Se ehkä täydentyy tulevaisuudessa vielä. Oikeustiede olisikin vienyt minut kokonaan, mutta kokopäivätyön ja perheen sovittaminen opintojen lomaan osoittautui työlääksi ja siitä syystä valitsin perheen. Tähän ratkaisuuni olen todella tyytyväinen, sillä kuten tiedämme, ovat lapset meillä vaan lainassa ja ne muutamat vuodet menevät sen verran nopeasti, että niiden hukkaaminen omien valintojen vuoksi ei olisi kovinkaan viisasta.

Aiemmassa elämässäni olen kokeillut myös tilintarkastusta ja siinä yhteydessä suoritin myös julkishallinnon tilintarkastustutkinnon, joten tälläkin hetkellä olen tilintarkastajana muutamassa yhteisössä, jotka ovat tavalla tai toisella sidoksissa julkiseen sektoriin. Nykyinen työnantajanani on Turun kaupunki ja olen työskennellyt siellä nyt jo kymmenen vuotta sisäisen tarkastuksen parissa. Työ on mielenkiintoista ja se joko vie mukanaan, tai sitten ei. Minut se vei ja ehkä siinä on työarkaa hamaan eläkeikään saakka. Milloin se meille 60-lukulaisille koittaakaan – jos koittaa.

Tällä hetkellä asun Turun keskustassa. Uusperheestäni on jäljellä mies, sillä meidän yhteenlasketut kolme lastamme ovat täysi-ikäisinä asuneet jo jonkun aikaa omissa asunnoissaan. Eli nyt elän sitä – olisiko toiseksi kutsuttua – ikää, jolloin periaatteessa voisin käyttää

aikani omiin harrastuksiini. Aikaa ei kyllä nytkään tunnu olevan liikaa, joten nähtäväksi jää, milloin ne omat harrastukset voivat todellakin alkaa.

Olen mukana yhdistystoiminnassa mm. Turun rotarien kautta ja ensi vuonna alkaa kauteni oman klubini presidenttinä. Varmasti todella mielenkiintoista, mutta myös vaativaa omalla tavallaan. Yhdistystoiminnan lisäksi olen pyrkinyt lukemaan niitä kieliä, jotka nuorempana jäivät kokeilematta. Mm. venäjä, kiina ja espanja ovat osoittautuneet ihan mukaviksi haasteiksi, joita kaikkia osaan enemmän tai vähemmän. Ehkä iän karttuessa enemmän! Vapaa-ajalla mieheni ja minä viljelemme lisäksi vajaata 1.000 omenapuuta, joissa riittänee työarkaa vielä vajaaksi kymmeneksi vuodeksi. Perheestä ei ehkä löydy jatkajaa, joten puiden uusimisvaiheessa joudumme varmasti miettimään tarkkaan, miten jatkamme. Muita vapaa-ajan harrastuksia meillä on mm. liikunta eri muodoissaan – laskettelu, hiihto, lenkkeily, snorklaus ja uinti. Ehkä arvaatkin, että matkailu kuuluu kuvaan mukaan tavalla tai toisella ja olemme pyrkineet kiertämään Euroopan eri kaupunkeja, sillä eri maista löytyy aina paljon uutta ja yllättävää, jota Skandinavian näkökulmasta katsottuna ei aiemmin ole tullut paljoa ajatelleeksi. Meidän kulttuurimme on aika nuori verrattuna Manner-Euroopan vanhoihin sivistysvaltioihin. Tässä voisin todeta, että näin on sekä hyvässä ja pahassa, etenkin Välimeren maiden taloustilanne huomioiden.

Aloitin tarinani omalla nimelläni ja päätän sen myös omalla nimelläni; sillä nykyisellä.

Tuula Weckman

Roolina asiantuntijuus

■ Pienenä tyttönä kuvittelin, että minusta tulee hammaslääkäri – sitten opettaja – sitten lääkäri. Eipä tullut mitään näistä, ja välillä vieläkin, päälle viisikymppisenä, mietin mikä minusta isona mahtaa tulla. Ylioppilasvuoden jälkeen meitä oli viiden nuoren naisen porukka, joka opiskeli välivuotenaan yliopistolla kemiaa ja matematiikkaa. Yhdessä laskettiin harjoitustehtäviä, lintsattiin luennoilta ja juhlittiin. Ja kaikilla meistä oli vakaa aikomus suunnata vuoden jälkeen jonnekin ihan muualle. Kaksi meistä loppujen lopuksi jäi tuohon opinahjoon ja päätyi kemisteiksi, kahdesta tuli opettaja ja minusta farmasisti. Ihan sattumalta. Lääkikseen oltiin kovin pyrkimässä ja ystävänä ehdotti, että pyritään samalla farmasian laitokselle. Mitään alasta tietämättä minäkin sinne sitten pyrin ja pääsin. Eikä ole kaduttanut.

Valtaosa proviisoreista työskentelee jossain Suomen noin 650 apteekista. Lisäksi meitä työskentelee julkisen terveyden lääkehuoltoyksiköissä eli sairaala-apteekeissa ja lääkekeskuksissa, valtion ja yliopistojen palveluksessa ja lääketeollisuudessa. Kaikkia näitä olen itsekin kokeillut. Proviisorin tutkinto on myös apteekkarin pätevyysvaatimus. Jos olisin apteekari, katsoisin varmasti olevani liikemies, mutta siinä ohella myös asiantuntija. Nykyään puhutaan ammatti-apteekista ja korostetaan ihan oikeutetusti apteekin –myyjien– roolia asiantuntijana. Missä tahansa muulla sektorilla toimivat proviisorit ovat työpaikallaan nimenomaan asiantuntijoita.

Oma työurani on risteillyt eri sektoreilla olevasta työpaikasta toiseen. Ei mitenkään suunnitellusti, mutta jälkepäin ajatellen on siinä nähtävissä jonkinlainen kehityskaari. Unelmanani on opiskeluaajoista asti jostain syystä ollut työskennellä lääkekehityksessä. Opiskeluaikanani pääsin kesätöihin tuotekehityslaboratorioon ja sain siellä projektiksni geelien tutkimisen. Kukaan ei huomannut kertoa minulle, että kannattaa lisätä koostumuksiin vähän säilytysainetta - sillä seurauksella että kun loppukesästä avasin säilyvyysnäytepurkkini, sisältö oli kaikkea muuta kuin odotetun laista, kauniit geelit olivat muuttuneet bakteerien ansiosta vetisiksi ja haiseviksi litkuiksi. Sinä kesänä opin, että nuorena työntekijänä kannattaa opiskella teorian ja taustat ja myös että vanhempien työntekijöiden ei pidä jättää nuoria oman

onnensa nojaan, vaan pitää huolehtia kunnollisesta perehdytyksestä ja opastuksesta.

Nuorena proviisorina perheen perustaminen oli etusijalla ja äitiyslomien välillä sitä teki mitä töitä sopivasti kohdalle osui, välillä apteekissa, välillä uudestaan lääketeollisuudessa. Kun minulle tarjottiin tilaisuutta työskennellä uudessa perustettavassa tutkimusprojektissa yliopistolla, en epäröinyt jättää vakituista työpaikkaa apteekissa ja lähteä määräaikaiseen työsuhteeseen. Katsoin sen olevan paitsi tosi mielenkiintoista, myös panostus itseeni ja tulevaisuuteen. En ole katunut tänäkään ratkaisua. Siihen asti olin ajatellut, että lääkkeiden tuotekehitys on sitä tosi farmasiaa. Miten hienoa onkaan voida muokata esimerkiksi tablettien ominaisuuksia muuttamalla niiden koostumusta. Tutkimustyössä yliopistossa huomasin, miten kapea tuo ajattelu oli. Tutkimustyössäni paitsi että valmistin ja tutkin omia kokeellisia kapselitani laboratorioissa ja sain tuotettua hienoja lääkeaineen vapautumiskäyriä, niillä tehtiin myös imeytymistutkimuksia nuorilla vapaaehtoisilla koehenkilöillä. Ja kun mukaan tuli ihminen, eivät ne toimineetkaan niin kuin laboratoriokeissa oli näytännyt. Opin, että pitää osata katsoa asioita monesta näkökulmasta, että pitää nähdä metsä puilta ja myös että pitää kyseenalaistaa. Opin myös huomaamaan itsenäisen työskentelyn edut ja haitat, mutta pääsin myös työskentelemään tiimissä – erittäin arvokas taito!

Tutkimusprojektini päätyttyä päädyin työskentelemään sairaala-apteekkiin. Se oli työympäristö, jossa sai ja joutui käyttämään kaikki opit mitä ikinä oli opintojen tai työkokemuksen myötä itselleen saanut. Työ oli moniammatillisissa tiimeissä toimimista. Noina aikoina oivalsin tiimityöskentelyn hienouden, kun jokainen tuo tiimiin oman osaamisensa, syntyy tuloksena paljon enemmän kuin yksittäisten osatekijöiden summa.

Sairaalassa opin soveltamaan erilaisia oppimiani asioita käytäntöön. Oivalsin myös jälleen kerran, että näkemykseni siitä tosi farmasiasta oli vieläkin liian rajoittunut. Kun sairaalassa lääkkeitä annetaan potilaille, onkin tilanne paljon monimutkaisempi kuin yliopiston terveet vapaaehtoiset. Oikeilla potilailla pitää ottaa huomioon myös potilaan sairaudet, muu lääkitys, iän myötä muuttuva fysiologia, lääkkeen annostellusta johtuvat

muuttajat jne. Tosi farmasia olikin oikeiden, sairaiden potilaiden hoitamista heille parhaiten sopivilla lääkkeillä. Sairaalassa työskennellessäni opin myös paljon organisaatioista ja niiden johtamisesta (hyviä ja huonoja esimerkkejä) sekä esimiestyöskentelystä. Jälleen hyviä ja huonoja esimerkkejä - joko "noin minäkin haluan esimiehenä toimia" tai "noin minä en sitten koskaan tule tekemään". Tällaiset elävät esimerkit ovat jääneet hyvin mieleen.

Jossain vaiheessa vaihdoin taas työpaikkaa – lienenkö rauhaton sielu vai oliko syynä vain tilaisuus päästä taas sinne nelimätyöhön eli tutun lääketehtaan tuotekehitykseen. Oli mielenkiintoista siirtyä julkiselta sektorilta yksityiseen yritykseen, jossa prioriteetit ovat melko erilaisia. Ensimmäisiä oppejani oli se, että lääketehtaan - ihan niin kuin minkä tahansa yrityksen - tarkoituksena on tuottaa omistajilleen mahdollisimman paljon voittoa. Ei siis kehittää ja valmistaa sairaille ihmisille mahdollisimman hyvää lääkettä - tai no kyllä sitäkin, mutta vain jos ne myös tuottavat kassaan rahaa. Tämä korostui siinä vaiheessa, kun kävimme läpi organisaatiouudistuksesta johtuvat yt-neuvottelut. Vaikka itse ymmärsinkin uudistuksen tärkeyden ja perustelut, oli silti haasteellista perustella alaisilleen, että irtisanomisissa on kyse organisaation tervehdyttämisestä eikä siinä ole mitään henkilökohtaista. Aina en onnistunut! Sain kokea saman itsekin, kun pari vuotta myöhemmin vetämäni toiminto päätettiin lakkauttaa ja siinä vaiheessa jouduin myös itse etsimään uutta työpaikkaa. Ole siinä ottamatta potkija henkilökohtaisesti! En kuitenkaan lähtenyt ovet

paukkuen, ja työskenneltyäni välillä kahdessa pienemässä lääkekehitysyhtiössä palasin joitain vuosia sitten takaisin tuohon "unelmieni työpaikkaan", saman esimiehen alaisuuteen joka oli minut muutama vuosi aikaisemmin irtisanonut (hän potee edelleen huonoa omaatuntoa siitä ;-). Nykyisessä työssäni olen tavallaan sisäinen konsultti, jolla ei ole alaisia, mutta joka tekee töitä suuren joukon ihmisiä kanssa eri organisaatioissa - toisaalta itsenäisesti, mutta toisaalta eri tiimien jäsenenä. Tunnen, että osaamistani ja näkemystäni arvostetaan, mutta pyydän silti aina myös haastamaan itseäni. Sillä olen oppinut kantapään kautta, että minun näkemykseni voi aina olla sittenkin liian kapea, enkä osaa ottaa huomioon kaikkia tarpeellisia tekijöitä. On siis tarpeen edelleen myös oppia uusia asioita.

Olen välillä miettinyt, onko hyvä vai huono asia, että työni tai työpaikkani on - syystä tai toisesta - vaihtunut usein. Edelleen pisin aika jonka olen tehnyt samaa työtä, on tutkimustyöni yliopistolla - 4½ vuotta sisältäen äitiysloman! Kyllä se kuitenkin enemmän positiiviselle puolelle kääntyy. Monipuoliset työtehtävät erilaisissa työympäristöissä antavat perspektiiviä ja vertailupohjaa, ja auttaa suhteuttamaan ja ymmärtämään asioita ja ilmiöitä jokapäiväisessä työssäni. Ja tukevat elinikäistä oppimista. Vaikka ihan hetkellisesti kyllä saatan kadectia kollegoita, jotka juhlivat 20 tai 30 vuoden työrupeamaa samassa työpaikassa!

Leena Roivas

← Vasemmalta Marita Kailovaara, Arja Kinnunen, Sinikka Mynttinen, Eeva Peltonen, Paula Hjelt-Putilin ja Irma Reponen kehittämispäivässä liiton toimistolla.

Liiton toimistolla liittoa kehittämässä

Tammikuiset kehittämispäivät olivat jatkoa jo viime vuonna aloitetulle kokonaisuudelle, jolla on tarkoitus terävöittää, nykyaikaistaa ja ohjeistaa liiton toimintaa niin jäsenistöön kuin uloskin päin. Kun viime vuonna aloitettiin liiton sääntöjen uudistaminen, todettiin, että ensin pitääkin työstää ja myös päättää liiton strategiaan, toiminta-ajatukseen ja kehittämiseen liittyviä asioita, koska niillä on vaikutusta myös liiton sääntöihin. Näin ollen Mikkelin syyskokouspäivien aikana koottiin jäsenistöltä ajatuksia, toiveita ja ideoita siitä, mitä liitolta odotetaan. Koska näitä asioita oli mietitty jo muuallakin viime vuosina, hallitus halusi kirjata jo tämän vuoden toimintasuunnitelmaan tavoitteiksi joitain tärkeimmiksi arvioituja konkreettisia kehittämissiisioita.

Kehittämistyöryhmä valmisteli Marjut Ropo-Lyytikäisen johdolla syksyllä saatujen palautteiden pohjalta liitolle strategiaa, toiminta-ajatusta, toiminnan painopistealueita, joita reilu tusina aktiivisia jäseniämme työstivät edelleen liiton toimistolla kehittämispäivän aikana. Keskustelu oli innokasta ja innostavaa ja toimi erinomaisena esimerkkinä ideariihestä, jossa yhden esiin tuoma ajatus jatkaa kehityspolkuun, innostaa toisia rakentamaan ajatuksen ympärille uusia ulottuuksia tai johdattamaan sitä selkeämmin kohti yhteistä tavoitetta tai päämäärää - lopputuloksena aikaisempaa selkeämpi kuva siitä, mitä me olemme ja mitä me haluamme olla - ja millä välineillä ja toimintatavoilla me tuota tavoitetta kohti yhdessä matkaamme. Suunta alkaa siis olla hahmottunut, nyt meidän tulee pitää huolta siitä, että kaikki tuntevat sen ja voivat sitoutua siihen,

jolloin jokainen omalta osaltaan pääsee edesauttamaan yhteisen tavoitteiden toteutumista. Päivä oli monella tapaa voimaannuttava!

Teksti ja kuvat: Leena Roivas

↑ Vasemmalta Eeva Peltonen, Paula Hjelt-Putilin, Irma Reponen, Tarja Heiskanen ja Saga Kivipelto.

↑ Leena Roivas, Kirsi-Maaria Piispanen ja Marjut Ropo-Lyytikäinen.

IN MEMORIAM

Hanna Manninen

3.1.1920-13.2.2012

Helsingin II Liike- ja virkanaiset yhdistyksen perustajajäsen ja kunniapuheenjohtaja Hanna Manninen nukkui ikiuneen 13. päivänä helmikuuta Helsingissä. Hän oli 92-vuotias. Hän oli yksi niistä kolmesta aktiivista, jotka lausuvat Helsingin II Liike- ja virkanaiset yhdistyksen syntysanat Roomassa Via Appialla 1967. Hannalla oli keskeinen rooli yhdistyksen toiminnassa useina vuosikymmeninä. Hän on ollut merkittävässä ja pitkäjänteisessä työllä vaikuttamassa siihen, että Helsingissä liike- ja virkanaisilla on nykyään laaja ja vahva naisten verkosto, jolla on pitkät perinteet, mutta joka elää tässä ajassa. Hannalle oli erityisen tärkeää naisten aseman parantaminen työelämässä, koulutuksessa ja yhteiskunnallisessa vaikuttamisessa. Hänelle oli myös erittäin tärkeää toiminnan jatkuvuus. Hän huolehti siitä, että nuoria saatiin toimintaan mukaan. Laajan verkostonsa kautta hän järjesti monia mieleenpainuvia tilaisuuksia koko pääkaupunkiseudun liike- ja virkanaisille. Poliitikka kiinnosti häntä erityisesti, niinpä vierailimme useita kertoja Eduskunnassa ja pysymmekin tuolloin hyvin ajan tasalla valtion talouden tilanteesta ja uusien lakien valmistelusta. Kävimme hänen johdolla myös tapaamassa Helsingin silloista kaupunginjohtajaa Eeva-Riitta Siitosta. Mahtoikohan kaupunginjohtajan audiensseilleen varatut tilat olleet koskaan niin täynnä kaupungin asioista kiinnostuneita kuin tuolloin. Hanna järjesti meidän vierailulle Ylen Isoon Pajaan ja uuteen Oopperataloon. Listaa voisi jatkaa vaikka kuinka pitkään.

Kaikkein mieleenpainuvimpina hetkinä ovat säilyneet mielissämme hänen kodissaan keittiön pöydän ääressä Tehtaankadulla pidetyt hallituksen kokoukset. Erityisesti yksi kokous on jäänyt mieleeni ja uskon myös kaikille muille läsnäolleille. Keittiön pöydän ääressä kokouksen jälkeen uskaltauduimme avaamaan ja kertomaan syvimpiä tuntojamme. Hanna osasi luoda ympärilleen luottamusta, lämpöä ja turvallisuuden tunnetta. Harvoin jopa naiset uskaltavat keskustelemaan näin avoimesti. Olimme kaikki todella voimaantuneita tuon lyhyen iltahetken jälkeen. Moni paikalla ollut on jälkeen-

Kuva: Auli Kaila Helsingin liike- ja virkanaiset, Hallitus

päin kertonut kokeneensa samoin. Siinä iltahetkessä on täytynyt olla jotain ainutlaatuisia.

Rakas harrastus Hannalle oli myös matkustus. Hän oli laajalti maailmaa nähnyt ja osallistui aktiivisesti myös Kansainvälisen liiton kongresseihin.

*Piirsin kuvan
silmät, jotka nauravat ja
suun joka hymyilee.
Piirsin korvat,
jotka jaksavat
kuunnella ja sydämen,
joka välittää.
Piirsin ihmisen, joka oli
minulle tärkeä.
Piirsin Sinut!
Kiitos ystävyystäsi!*

Marita Kailovaara
Helsingin liike- ja virkanaiset, Hallitus

Turkulaiset tutustumassa jätevedenpuhdistamoon

Kakolanmäen jätevedenpuhdistamo aloitti toimintansa vuonna 2008. Laitos sijaitsee käytöstä poistetun Kakolan keskusvankilan alla olevan kallion sisällä. Laitos on Suomen kolmanneksi suurin jätevedenpuhdistamo, joka valmistuttuaan korvasi viisi vanhaa jätevedenpuhdistamoa. Ennen laitoksen rakentamista käytiin kauan keskusteluita siitä, voidaanko tämän tyyppinen laitos ylipäättään sijoittaa melkein kaupungin keskustaan. Pelättiin haju- ja muita haittoja. Turun kaupunki järjestää halukkaille ryhmille opastettuja kierroksia jätevedenpuhdistamoon.

Tammikuun lopulla sovimme ajan opastetulle kierrokselle. Ryhmämme kokoontui portille, missä esittelijä Jouni Virkkunen otti meitä vastaan. Ensimmäisellä Jouni Virkkunen otti meitä vastaan. Ensimmäisellä Jouni Virkkunen otti meitä vastaan. Ensimmäisellä Jouni Virkkunen otti meitä vastaan.

ja hiekanerotus sekä ilman lisäys prosessia varten. Seuraavassa hallissa tapahtuu biologinen puhdistus mikrobien avulla. Sen jälkeen jäteveden puhdistusta jatketaan eri syvyisissä altaissa hiekkasuodatuksella. Ennen kuin puhdistettu vesi johdetaan Turun Linnanaukon satama-altaaseen Kakolanmäen jätevedenpuhdistamon yhteyteen rakennetussa lämpöpumppulaitoksessa vedestä saatava lämpöenergia otetaan talteen. Turku Energia tuottaa näin saadusta lämpöenergiasta kaukolämpöä. Jäähdyneestä vedestä taas tuotetaan kaukojäähdytystä. Jätevedestä erotettu liete kuivataan ja varastoidaan siloihin. Kuivattu liete kuljetetaan säiliöautolla jatkokäsittelyyn biokaasulaitokselle. Näin jäte palaa eri tavoin hyötykäyttöön ja ympäristöömme kohdistuva rasitus vähenee.

Puhdistusaste ylittää tätä nykyä puhdistetulle jätevedelle asetetut vaatimukset ja viime vuosina Turun edustan veden laatu onkin parantunut huomattavasti huonosta hyväksi ja jopa erittäin hyväksi. Tästä syystä turkulaiset voivat turvallisesti uida merivedessä, jossa uiminen aikaisemmin ei ollut erityisen houkuttelevaa eikä aina suositeltavaa.

Opastuksen avulla saimme todella selkeän ja ymmärrettävän kuvan jätevedenpuhdistamon toimintaperiaatteista. Kierroksen päätyttyä kiitimme opastamamme saamistamme hyödyllisistä tiedoista ja totesimme, että laitoksessa ei todellakaan tarvinnut kärsiä pahasta hajusta. Suosittelemme tutustumista.

Tarkempia tietoja prosessista löytyy Internetistä, hakusanalla jätevedenpuhdistamo turku.

Teksti ja kuva:
Marita Hagelstam

1 Lavalla vasemmalta: Eva Biaudet, Mari Kiviniemi, Raija Vahasalo, Tuula Haatainen, Jukka Rintala, BPW Helsingin puheenjohtaja Merja Rokio-Hiltunen ja illan juontaja Leena Sarvi.

Hyväntekeväisyyttä suuren maailman tyyliin

Helsingin liike- ja virkanaisten yhdistys järjesti viime marraskuussa yhdessä suunnittelija Jukka Rintalan kanssa hyväntekeväisyysmuotinäytöksen, joka olisi puitteidensa puolesta sopinut mihin tahansa maailman metropoleista. Helsingin Torikortteleihin kuuluvassa Kiseleffin talossa nähtiin upeita asuja, catwalk-mallien lisäksi myös kutsuvieraiden yllä, kuultiin kaunista musiikkia ja maisteltiin pikkuherkkuja kuohuviinin kera.

Kiseleffin alakerta oli muuttunut visuaaliseksi Matti Vaskelelaisen käsissä lumotuksi maailmaksi, jonne kolmatta sataa vierasta kerääntyi viettämään korun ja muodin juhlaa hyväntekeväisyyden merkeissä. Suomen Mielenterveysseuran järjestöjohtaja Sinikka Kaakkuriniemi paitsi kertoi nuorten mielenterveystyöhön panostamisen tärkeydestä, esitteli myös Rintalan 35-vuotisjuhlavuoden asuja lavalla. Malleina nähtiin lisäksi apulaiskaupunginjohtaja Tuula Haatainen, presidenttiehdokas ja vähemmistövaltuutettu Eva Biaudet sekä kansanedustajat Mari Kiviniemi ja Raija Vahasalo. Kiseleffin korualan yrittäjien näyttävät asusteet viimeistelivät Rintalan viehkeät luomukset.

Kaikkia aisteja hemmotelleen illan musiikillisesta annista vastasivat upeääniset estraditaiteilijat Anneli Sari ja sopraano Angelika Klas sekä pianisti Ilkka Kotaja

ja Henrik Sandås, bandoneon. Prima Ballerina Minna Tervamäen intensiivinen esitys Rintalan hopeisessa paljetti-iltapuvussa oli henkeäsalpaavan kaunista katsottavaa.

Maaliskuulle 2012 on suunnitteilla toinen tilaisuus, jossa keräyskampanjasta saadut varat lahjoitetaan lyhentämättömänä Suomen Mielenterveysseuralle. Tiedotamme kevään tilaisuudesta mm. yhdistyksen verkkosivuilla.

”Nuorison pahoinvoinnin ehkäiseminen on meidän jokaisen asia. Tutkimusten mukaan jopa 15 - 25 prosentilla nuorista on jokin mielenterveyshäiriöksi luokiteltava oire, oli kysymys sitten masennuksesta, häiriöksi luokiteltavasta ahdistuneisuudesta tai päihteiden ongelmakäytöstä.”

Yhdistyksemme jäsenen, projektivastaava Hilikka Luoma-aho-Kutinin johdolla toimineen suunnitteluryhmän työn hedelmistä oli ilo nauttia!

Kuvakoosteen tapahtumasta löydät Helsingin yhdistyksen sivuilta osoitteesta <http://www.bpw-finland.fi/jasenyhdistykset/jasenyhdistykset/helsinki/kuvagalleria>

Helsingin liike- ja virkanaiset tiedottaja **Maaret Ahlsved**

KENTÄLTÄ KUULUU

Kuvakuulumisia Iitistä 6.2.2012

Virallisten vuosikokousasioiden lisäksi tapaamisessa suunniteltiin retkiä sekä hoidettiin käsiä, sekä päätettiin perustaa toimikunta suunnittelemaan Iitin yhdistyksen 60v. juhlia. Yhdistys perustettiin 4.11.1952.

† Ruokailua aloittamassa etualalla Marja Hannikainen ja Maija-Liisa Petsalo.

† Puheenjohtaja Marja Hannikainen ojentamassa kukkia hallituksen erovuoroisille jäsenille.

← Kukitettut ero-
vuoroiset hallituk-
sen jäsenet Tuula
Laaksonen, Vuokko
Järvinen ja Kirsti
Saarikivi.

→ Rentouttava
käsihoitotuokio.

■ TULEVIA TAPAHTUMIA

Vuosi 2012

- 27.2.-9.3. United Nations, Commission on the Status of Women, New York
- 21.-22.4. BPW Finland, kevätkokouspäivät, Turku
- 12.-13.5. BPW Europe, presidenttien kokous, Brysseli
- 28.-30.9. 14th BPW European Congress, Sorrento, Italia
Young BPW International Congress, Sorrento, Italia
- 13.-14.10. BPW Finland, syyskokouspäivät, Vantaa

Vuosi 2013

- Huhtikuu BPW Finland, kevätkokouspäivät Lappeenranta

BPW TEEMA 2011-2014

- Empowered Women Leading Business – Voimaantuneet naiset johtotehtävissä